

Melancolia sfârșitului de toamnă

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Pe strada mea sunt numai frunze moarte,
Copacii plâng, sunt pălmuiți de vânt,
Și stau la coadă pentru pașapoarte
Nemulțumiți de timp, guvernământ...

În geam îmi bate ploaia ca o cață
Și-n gara mea nu vine niciun tren,
Am savurat fărâma de dulceată
Ce-mi toarnă-n sânge pulberi de arsen.

E toamna fără tine îmbibată
În amintiri ce le-am pictat demult
Când nopțile erau de ciocolată
Și stelele ne fascinau ocult.

- Noiembrie-și dezleagă herghelia
De armăsari nepotcoviți și suri
Ce la galop străbat melancolia
Și-apoi se pierd, sălbatici, prin păduri.

Cât mi-aș dori să-i pot urma cu gândul,
S-ajung târziu, spre seară,-atunci când tu
Porți visul meu în palme, dezmiardându-l...
Uimit ai fi și poate-ai spune: "Nu!

Nu-i cu putință să te am aproape,
E doar un vis și când mă voi trezi,
Vei dispărea..." Dar o să-ți las pe pleoape
Sărutul meu ce-alungă nostalgii.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif